

## De strijd naar een positieve finish

Rianne over haar opleiding 'Vroedkunde' aan Thomas More

**Rianne (22) uit Poppel studeert vroedkunde aan Thomas More en kreeg twee jaar geleden de diagnose van acute lymfatische leukemie. Het SIHO ging met haar in dialoog over haar uitdagend parcours.**

### De harde realiteit

Na het regelmatig hebben van blauwe plekken en moeilijk gestolde bloedneuzen, kreeg Rianne plots de diagnose van acute lymfatische leukemie. 'We kwamen aan op de spoed en ik zei nog tegen mijn mama: "het is ernstiger dan je denkt". Nog geen 20 minuten later kregen we te horen dat het leukemie was. Na verdere onderzoeken in het Universitair Ziekenhuis Antwerpen, bleek ik ook het philadelphia chromosoom te hebben. Hierdoor heb ik meer kans op terugval en is mijn ziekte moeilijker te bestrijden.'

### Ondersteuning Thomas More

Rianne zat in het tweede jaar van de opleiding Vroedkunde toen ze haar diagnose kreeg.

In eerste instantie maakte ze haar vooral zorgen over haar studies. 'Later komen er ook wel gedachten zoals "wat als ik dit niet overleef?". Recent voor mijn diagnose had ik het opleidingsonderdeel 'Pathologie' gekregen. Ik wist dus wat mij te wachten stond, wat er allemaal mis kon lopen. Dat speelde niet echt in mijn voordeel op dat moment.'

---

**"Mijn docenten stonden altijd achter mij."**

---

Rianne is Thomas More hogeschool nog steeds erg dankbaar voor de steun en flexibiliteit. 'Ik ben er een klein jaartje van tussen geweest. Ik kon toen steeds rekenen op de steun van mijn docenten. Ik moest mijn examens uitstellen, maar kon zelf aangeven wanneer ik er terug klaar voor was. Mijn docenten kwamen ook aan huis om mijn examens af te nemen. Verder kreeg ik meer tijd om ze af te leggen. Ook kon ik mijn

stage spreiden, waardoor het haalbaar bleef voor mij. Mijn docenten stonden steeds achter mij en hebben ook altijd hun bezorgdheid en betrokkenheid getoond, wat resulteert in een nauwe band.'

### Erg positieve ingesteldheid

Rianne probeert altijd om erg openlijk te communiceren over haar ziekte en behandeling, zowel naar haar docenten als naar haar klasgenoten, als op haar stageplaats. Ook al was dat in het begin niet zo gemakkelijk. 'Iedereen had al zoveel verdriet dus ik wou dan niet nog eens mijn verdriet daarbovenop gooien. Ik kon daar wel altijd met de verpleging en ook met de hogeschool over praten. Ik leerde om meer open te zijn.'

Rianne hecht erg veel belang aan het zo goed mogelijk schetsen van de realiteit. Zelf heeft ze een erg positieve ingesteldheid. 'Ik werd in het ziekenhuis opgenomen en mijn verpleegster zei: "Rianne als je

er positief instapt, dan zal je er waarschijnlijk ook wel positief uitstappen". Ik heb dat altijd onthouden en ik ben altijd positief gebleven, ondanks de momenten dat ik soms ook dacht dat het niet meer goed ging komen.

---

"De finish, die ik ga halen, moet positief zijn. Niet alleen voor mezelf, maar ook voor anderen.

---

Na mijn diagnose zei ik ook onmiddellijk dat ik ervoor wou vechten. Nu wil ik graag iets doen met wat ik heb mee-gemaakt, ik wil daar iets positiefs van maken. Ik vind dat de finish, die ik ga halen, positief moet zijn. Niet alleen voor mezelf, maar ook voor anderen.'

### Initiatieven

Naast haar studies zit Rianne zeker niet stil. Rianne getuigt over haar parcours, omdat ze studenten verpleegkunde echt wil duiden op het belang van goede verpleging in dergelijke situaties. Ook is Rianne bezig met het schrijven van een boek, waarin ze openlijk haar gevoelens en gedachten deelt over haar parcours. 'Voor mij was de periode na de diagnose een van de zwaarste. Je gaat

plots van zorgverlener naar patiënt. Met mijn boek wil ik tonen dat het oké is om je slecht te voelen en eens boos te zijn. Ik hoop mensen in een gelijkaardige situatie een stukje herkenning te brengen.'

---

"Je gaat plots van zorgverlener naar patiënt.

---

Rianne is ook bezig met andere projecten zoals het spreken in een webinar over fertiliteit en samen met 'Kom op tegen Kanker' en het UZA een nieuw beleid opstellen omtrent begeleiding tijdens behandelingen.

### Organisaties tegen Kanker

Rianne hecht veel belang aan het ontmoeten van lotgenoten, omdat zij echt weten wat het is om het mee te maken. In het ziekenhuis heeft Rianne veel vriendschappen gesloten en ook tijdens de vakantieweek van 'Kom op tegen kanker' in Oostende. Vorig jaar hadden ze bij de levensloop van 'Stichting tegen Kanker' een team voor Rianne opgericht. 'De bedoeling van zo'n levensloop is dat je 24uur vol krijgt met lopers of wandelaars. Mijn docenten zijn toen ook komen lopen en dat is heel fijn om te zien dat ze mij ook buiten school steunen.'



### Onzekerheid

Rianne geeft aan dat het toch altijd spannend afwachten is. 'Bij elke blauwe plek hoop je dat het niks ergs zal zijn. Je bent gewoon ook echt het vertrouwen in jouw eigen lichaam kwijt. En dat begint nu langzaam terug op te bouwen.'

Rianne merkt dat ze nu ook meer empathisch kan zijn als zorgverlener, aangezien ze zelf patiënt is geweest. Ze weet hoe belangrijk goede zorg is en het ook grotendeels daardoor is dat ze nu al zover staat. Daardoor wil ze ook graag nog een Ba-na-ba verpleegkunde volgen via een verkort traject. Bovendien wil ze ook graag nog iets achter de hand hebben indien het fysiek te zwaar zou worden. Rianne gaat nog regelmatig terug naar haar afdeling om haar verpleging terug te zien. 'De redenen waarom ik terugga is in eerste instantie om hen terug te ontmoeten, maar daarnaast ook omdat ze het zelf fijn vinden om iemand terug te ontmoeten waarmee het goed

gaat. Dat geeft hen ook een positieve boost “kijk, dat hebben wij mee gerealiseerd”. Vaak zien ze enkel patiënten terug als het slecht gaat met hen.’

---

“Soms heb je geen tijd meer om te twijfelen.

---

Ook geeft Rianne aan veel volwassener te zijn geworden en nu ook veel meer geniet van de kleine dingen. ‘Ik heb zeven weken in het ziekenhuis gelegen en ik genoot ervan dat ik terug buiten was en gewoon de wind of de zon kon voelen. Ik ben vroeger ook altijd een grote twijfelaar geweest en dat is nu ook minder. Je weet hoe snel het voorbij kan zijn. Soms heb je geen tijd meer om te twijfelen. Ik merk dat ik nu alle kansen die mij aangeboden worden wil vastgrijpen zodat ik iets kan betekenen voor anderen.’

### **Blijf openlijk communiceren**

Voor iemand die zich in dezelfde situatie bevindt, moedigt Rianne vooral het openlijk communiceren aan. ‘Probeer gewoon te laten zien wat je voelt. Verder is het ook niet erg is als er dagen zijn dat het gewoon helemaal niet gaat. Communiceer best open dat je

nog bang bent voor controles. Ik pieker daar ook nog weken op voorhand over. Maar dat is gewoon oké dat je bang bent.’

